

**RECHTBANK VAN KOOPHANDEL
TE BRUSSEL
OPENBARE TERECHTZETTING DER
VORDERINGEN TOT STAKING
17 SEPTEMBER 2008**

IN ZAKE:

De **V.Z.W. V. V. R.**, met zetel gevestigd te 8000 Brugge, (...), K.B.O. nr. 0415.612.633,

Eiseres, verschijnende door Mter DE KONINCK Rob, advocaat te 2610 Wilrijk, Prins Boudewijnlaan 177-179.

TEGEN:

De (...) met zetel gevestigd te 1000 Brussel 1, (...) K.B.O. nr. 0419.574.983,

Verweerster, verschijnende door Mter STROOBANTS V., loco Mter KETSMAN Hans, advocaat te 1080 Brussel 8, Residentie Orchidee — Schoonslaapsterstraat 29 bus 1.

- Gelet op de stukken van de procedure en meer bepaald:
 - op de dd. 03 april 2008 geregistreerde inleidende dagvaarding,
 - op de door de advocaten van de partijen neergelegde conclusies en stukken,
- Gehoord de advocaten van de partijen in hun pleidooien op datum van 18 juni 2008 waarop de zaak in beraad werd genomen;
- Gelet op de beschikkingen van de Wet dd. 15 juni 1935 inzake het gebruik der talen in gerechtszaken;

Aangezien de eis ertoe strekt:

- verweerster verbod te horen opleggen om, in strijd met artikel 5 en artikel 42 en volgende onder welke vorm ook kortingen dan wel permanente kortingen aan te bieden en zulks onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;
- verweerster verbod te horen opleggen om nog langer in de brochures geen totaal tarieven en totaal prijzen op te nemen door bijvoorbeeld voor te houden dat de vakantietoelage niet is inbegrepen, evenmin als de dossierkost, de eindschoonmaak e.d.m., en dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;
- verweerster verbod te horen opleggen om nog langer misleidende handelspraktijken te begaan, erin bestaande om in strijd met de artikelen 2, 5, 42, en volgende WHPC onvolledige, onduidelijke en dubbelzinnige aanduidingen van prijzen, van prijsverminderingen of van prijsberekeningen te vermelden in haar brochures, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;
- verweerster verbod te horen opleggen om nog langer een verboden loterij te organiseren en/of hiervoor op welke wijze ook reclame te maken, dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;
- verweerster verbod te horen opleggen nog langer potentiële klanten te discrimineren op grond van hun leeftijd of enige andere grond, dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;
- verweerster verbod te horen opleggen om nog langer, in strijd met de bepalingen van artikel 54 van de Wet Handelspraktijken erin bestaande om een wederrechtelijk gezamenlijk aanbod aan te bieden als volgt : $3 = 7$, $4 = 7$, $2 = 1$, dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;
- dienvolgens aan eiseres toelating te verlenen om het tussen te komen vonnis te publiceren in 2 dag- en/of weekbladen naar keuze van eiseres en dit op kosten van verweerster, kosten invorderbaar op eenvoudig vertoon van de factuur;

Aangezien verweerster concludeert tot de ontoelaatbaarheid minstens de ongegrondheid van de eis;

I. Feiten

Aangezien eiseres (afgekort "V.V.R.") de beroepsvereniging is van de Vlaamse Reisbureau's, met meer dan 600 leden, zijnde 80% van de in Vlaanderen gevestigde reisbureaus;

Dat de activiteiten van de leden van eiseres onder toepassing vallen van artikel 1 van de oude wet van 21 april 1965 betreffende statuten reisbureaus, zoals recent gewijzigd door het decreet van 2 maart 2007, betreffende het statuut der reisbureaus;

Dat eiseres zich overeenkomstig artikel 3 § 1 van haar statuten tot doel heeft gesteld, onder meer:

"De studie, de verdediging en de uitbreiding van de beroepsbelangen van haar leden";

Dat verweerster een vzw is, Sociale Dienst voor de Plaatselijke en Gewestelijke Overheidsdiensten, waarvan één van de voornaamste activiteiten waarmee ze zich inlaat het organiseren van reizen betreft evenals de verkoop van reizen die worden georganiseerd door klassieke reisorganisatoren zoals Thomas Cook, Jet Air, Skiworld, Pegase enz.;

Dat het aanbod van verweerster onder meer is opgenomen in een brochure "*P.-vakantie 2008*" terwijl dit aanbod tevens geconsulteerd kan worden via de website (...);

Dat verweerster kandidaat-reizigers tracht te lokken door gebruik te maken van verschillende promotie-acties;

Dat verweerster op haar website en in haar brochure bijvoorbeeld melding maakt van een specifieke "*seniorenkorting*" met name een korting van 5% voor personen ouder dan 55 jaar;

Dat "*senioren*" voor specifieke aanbiedingen daarenboven extra kortingen kunnen bekomen van 10%;

Dat verweerster ook een loterij organiseert;

Dat op de beginpagina van de brochure, onder algemene inlichtingen, wordt gesteld dat de vakantiedienst P. door loting één van de ingezonden evaluatieformulieren, zal verlonen met een gratis verblijf in het laagseizoen op een bepaalde locatie;

Dat verweerster vermeldt dat totaaltarieven niet nu blijkt de brochure in de prijs zijn inbegrepen, zoals onder meer dossierkosten, vakantietoelage op huurprijzen en kosten voor eindreiniging-eindschoonmaak;

Dat verder er ook nog speciale promotie-acties worden opgenomen in de brochure als volgt:

"3= 7

Boek een weekend en u ontvangt de

Daaropvolgende week gratis.

Op volgende afreisdata :

11/04, 16/05, 06/06, 13/06, 29/08, 12/09

4 = 7

*Boek een midweek en u ontvangt de
Daaropvolgende weekend gratis.
Op volgende afreisdata
16/06, 07/07, 08/09, 22/09, 06/10*

1 = 2

Boek 2 weken en betaal 1 week ()
Op volgende afreisdata
13/06, 20/06, 29/08, 05/09, 12/09
(* de goedkoopste week is gratis);*

Dat verder de ganse brochure van verweerster is ook doorspekt met allerhande promotie-acties en kortingen zoals volgt:

- op pagina 20 bijvoorbeeld wordt gesteld dat er een permanente korting van 10% wordt gegeven op standaardtypes:

"U krijgt 10% korting op de standaardtypes";

Dat dient nog opgemerkt dat men in de brochure allerlei prijstabellen opneemt waarbij de prijs wordt opgegeven die verschillend is en afhankelijk van de periodes waarin wordt geboekt doch men supplementair dan nog eens melding maakt van "*promoties*" voor het verblijf gedurende bepaalde periodes bijvoorbeeld:

" - 10% voor verblijf tussen 05/01 en 19/01";

Dat eiseres stelt dat door de wederrechtelijke acties van verweerster haar leden schade ondervinden;

II. In Rechte

Aangezien verweerster in de eerste plaats in conclusies voorhoudt dat de vordering van eiseres, voor zover deze gegrond is op de aangehaalde inbreuken op de antidiscriminatiewet van 10/05/2007, onontvankelijk zou zijn, nu eiseres niet bevoegd zou zijn om enige vordering dienaangaande te stellen;

Dat dit standpunt van verweerster niet kan gevolgd worden; dat de vordering van eiseres, ook in zoverre deze gegrond is op de inbreuken vanwege verweerster op de antidiscriminatiewet, wel degelijk ontvankelijk is;

Dat krachtens artikel 95 van de WHPC "*de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel (..) het bestaan vaststelt en (..) de staking van een zelfs onder het strafrecht vallende daad die een inbreuk op de bepalingen van deze wet uitmaakt*";

Dat één van de bepalingen van de WHPC die conform artikel 95 WHPC aanleiding kunnen geven tot een stakingsvordering, artikel 94/3 WHPC is (voor de wetswijziging

van 05/06/2007 artikel 93 WHPC), waarin bepaald wordt : "*Verboden is elke met de eerlijke handelsgebruiken strijdige daad, waardoor een verkoper de beroepsbelangen van één of meerdere andere verkopers schaadt of kan schaden*";

Dat onder meer de miskening van een dwingende wetsbepaling een daad kan zijn waardoor schade toegebracht wordt of kan worden aan de belangen van de andere verkopers;

Dat, wanneer verweerster — zoals ten deze het geval is — inbreuken begaat op de antidiscriminatiewet van 10/05/2007 door aan senioren/personen van boven de 55 jaar bepaalde kortingen aan te bieden, dit dan ook zonder meer een daad is die strijdig is met de eerlijke handelsgebruiken, waardoor de beroepsbelangen van een of meerdere verkopers geschaad zijn of kunnen worden;

Dat de Vlaamse Reisbureaus, concurrenten van verweerster, die zich in tegenstelling tot verweerster wel aan de wettelijke bepalingen (in casu de antidiscriminatiewetgeving houden, namelijk door de gewraakte praktijken van verweerster zonder enige twijfel zeker een nadeel kunnen ondervinden;

Dat de kans immers bestaat dat kandidaat-reizigers die aan de gestelde leeftijdsvereiste voldoen, juist gelet op de geboden kortingen eerder zullen optreden om een reis te boeken bij verweerster dan bij een reisbureau-concurrent (die de onwettige kortingen niet kan aanbieden);

Dat het voorts eiseres als beroepsvereniging met rechtspersoonlijkheid, gerechtigd is een vordering op grond van artikel 95 WHPC in te stellen; dat dit immers letterlijk te lezen staat in artikel 98 § 1 WHPC;

Dat derhalve de vordering van eiseres ook voor zover deze gegrond is op inbreuken vanwege verweerster op de antidiscriminatiewet van 10/05/2007, ontvankelijk is;

Dat verweerster meent dat ook de vorderingen van eiseres voor zover gesteund op inbreuken op de Wet Handelspraktijken (WHPC) en de Reiscontractenwet, onontvankelijk zouden zijn wegens een gebrek aan rechtmatig belang in hoofde van eiseres;

Dat verweerster meer bepaald stelt dat het aanbieden van reizen binnen het statutair doel van verweerster valt en er slechts reizen en diensten aangeboden worden aan een specifieke doelgroep (nl. personeelsleden van lokale en gewestelijke overheden enz., en hun, gezinnen), zodat er geen sprake zou zijn van een concurrentiële houding ten aanzien van de reisbureaus en zodat gebeurlijke inbreuken op de WHPC e.d.m. geen markverstorend effect zouden hebben voor andere verkopers;

Dat als men de redenering van verweerster zou volgen, dit zou betekenen dat, omwille van het feit dat zij zich enkel tot een bepaald segment van de bevolking zou richten, namelijk tot de personeelsleden van lokale en gewestelijke overheden enz. en hun gezinnen, verweerster naar hartelust de bepalingen van de Wet Handelspraktijken mag schenden;

Dat eiseres wel een rechtmatig belang heeft om een stakingsvordering in te stellen lastens verweerster.

Dat de leden van verweerster — en dit zijn er vele 10-duizenden — inderdaad door bedoelde acties van verweerster worden "*weggelokt*" naar laatstgenoemde;

Dat eiseres derhalve conform artikel 98 § 1 WHPC gerechtigd is om een stakingsvordering op grond van artikel 95 WHPC (d.w.z. wegens een inbreuk op de WHPC) in te stellen;

Dat de vordering van eiseres, voor zover gegrond op inbreuken op de Wet Handelspraktijken (WHPC) en de Reiscontractenwet, derhalve ontvankelijk is;

III. Ten gronde

Voorafgaande opmerking

Aangezien verweerster in haar conclusies beweert dat eiseres reeds eerder een gelijkaardige vordering als onderhavige vordering zou ingesteld hebben voor de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel te Brussel, dewelke die vordering van eiseres afwees als ongegrond; dat verweerster in haar stukkenbundel de dagvaarding alsook het vonnis dd. 13/05/1988 voorbrengt:

Dat met die uitspraak uit 1988 geen rekening gehouden kan worden; dat het door verweerster voorgebrachte vonnis immers volledig achterhaald is;

Dat het vermelde vonnis nog dateert van onder de "*oude*" wetgeving inzake Handelspraktijken, die nadien met de wetswijziging van 14/07/1991 grondig gewijzigd werd, en anderzijds ook de rechtspraak geëvolueerd is;

Dat de vordering die eiseres in 1984 inleidde lastens verweerster en die aanleiding gaf tot het vonnis van 13/05/1988, door de Voorzitter werd afgewezen omdat de Voorzitter van mening was dat onder de toen geldende wetgeving verweerster in haar hoedanigheid van VZW door het bemiddelen van reizen geen daden stelde die aan te merken waren als daden van koophandel, en verweerster dus geen "*handelaar*" was in de zin van het (oude) artikel 54 W.H.P.;

Dat dit oude artikel 54 W.H.P. na de wetswijziging van 14/07/1991 artikel 93 WHPC werd en niet langer sprake is van "*handelaar*" doch wel over "*verkoper*", hetgeen een duidelijk verschil is (ook het huidige artikel 94/3 WHPC (sedert de wetswijziging van 05/06/2007) spreekt over "*verkoper*");

Dat benadrukt moet worden dat het verbod om met de eerlijke handelspraktijken strijdige daden te stellen op verkopers slaat en niet op handelaars (zie Cass. 25 oktober 2001, *Jaarboek Handelspraktijken & Mededinging 2001*, 393);

Dat het daarbij alleszins zeker is dat onder gelding van het huidige recht ook een vereniging zonder winstoogmerk een verkoper kan zijn in de zin van de WHPC;

Dat "verkoper" in de zin van de WHPC gedefinieerd wordt als (zie artikel 1, 6° WHPC):

"a) elke handelaar of ambachtsman en elke natuurlijke of rechtspersoon, die producten of diensten te koop aanbieden of verkopen in het kader van een beroepsactiviteit of met het oog op de verwezenlijking van hun statutair doel";

Dat in casu verweerster een rechtspersoon is die producten verkoopt (nl. reizen) en dit, naar eigen zeggen overigens, doet ter verwezenlijking van haar statutair doel; dat zij derhalve verkoper is in de zin van de WHPC;

Dat eiseres dan ook de staking kan vorderen van daden van verweerster die strijdig zouden zijn met de eerlijke handelsgebruiken;

Inbreuken op de antidiscriminatiewet van 10/05/2007

Aangezien dat verweerster op haar website en in haar brochure bijvoorbeeld melding maakt van een specifieke "*seniorenkorting*" met name een korting van 5% voor personen ouder dan 55 jaar; dat daarnaast "*senioren*" voor specifieke aanbiedingen extra kortingen van 10% kunnen bekomen;

Dat dergelijke kortingen een inbreuk vormen op de bepalingen van de antidiscriminatiewet van 10 mei 2007, onder meer op de artikelen 7 en volgende en 14 van deze wet;

Dat verweerster in haar aanbod een onderscheid maakt tussen 2 groepen van kandidaat- reizigers, met name *enerzijds* alle personen die 55 jaar of ouder zijn (die zij "*senioren*" noemt), die van de aangeboden kortingen kunnen genieten, en *anderzijds* diegenen die deze leeftijd nog niet bereikt hebben en die dus "*de volle pot betalen*";

Dat overeenkomstig artikel 7 van de antidiscriminatiewet van 10/05/2007 "*elk direct onderscheid op grond van een van de beschermde criteria (.) een directe discriminatie vormt, tenzij dit directe onderscheid objectief wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn*";

Dat als "*beschermde criteria*" waarvan sprake, in de wet van 10/05/2007 (meerbepaald artikel 4, 4°) worden opgesomd: "*leeftijd, seksuele geaardheid; burgerlijke staat, geboorte, vermogen, geloof of levensbeschouwing, politieke overtuiging, taal, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, een fysieke of genetische eigenschap, sociale afkomst*";

Dat het door verweerster gemaakte onderscheid niet tot genoeg van recht gerechtvaardigd wordt door verweerster;

Dat verweerster in conclusies geen afdoende verantwoording verschaft die het gemaakte onderscheid kan rechtvaardigen.

Dat men er toch niet omheen kan dat de leeftijdsgrens die verweerster hanteert, lukraak gekozen is; dat op geen enkele wijze gerechtvaardigd wordt waarom een 54-jarige voor een welbepaalde reis in een welbepaalde periode niet zou kunnen genieten van een korting (5 of 10%), terwijl een 56-jarige dit voor exact dezelfde reis in exact dezelfde periode wel zou kunnen, terwijl bovendien beide personen evengoed nog actief/werkzaam kunnen zijn als op (vervroegd) pensioen;

Dat verweerster verder nog stelt dat het doel van de korting legitiem is, nu het erin bestaat de senioren aan te zetten om buiten de klassieke vakantieperiode (dwz, in het laagseizoen) op vakantie te gaan;

Dat ook dit niet opgaat; dat het aangehaalde doel niet legitiem is en de discriminatie niet wegneemt; dat personen die tijd vrijmaken om vakantie te nemen buiten de klassieke, drukke vakantieperiode, en die geen 55 jaar oud zijn, immers geen aanspraak kunnen maken op de kwestieuze korting, en dit louter en alleen omwille van het feit dat zij de leeftijd van 55 jaar nog niet bereikt hebben (terwijl het zogenaamde 'doel', namelijk de mensen stimuleren om in het laagseizoen op vakantie te gaan, in dat geval nochtans wel bereikt is ...);

Dat, kortom, er duidelijk sprake is van een directe discriminatie tussen beide onderscheiden groepen van personen, discriminatie dewelke conform artikel 14 van de wet van 10/05/2007 verboden is;

Dat de Vlaamse Reisbureaus, concurrenten van verweerster, die zich in tegenstelling tot verweerster wel aan de wettelijke bepalingen (in casu de antidiscriminatiewetgeving) houden, door de gewraakte praktijken van verweerster zonder enige twijfel een nadeel kunnen ondervinden; dat de kans immers bestaat dat kandidaat-reizigers die aan de gestelde leeftijdsvereiste voldoen, juist gelet op de geboden kortingen eerder zullen opteren om een reis te boeken bij verweerster dan bij een reisbureau-concurrent;

Dat eiseres dan ook volkomen terecht de staking van de aangehaalde inbreuken vordert;

Verweerster organiseert een verboden loterij

Aangezien verweerster op de beginpagina van haar brochure "*P. — vakantie 2008*", onder algemene inlichtingen, de volgende aankondiging doet:

" Stuur ons uw evaluatieformulier en win een gratis verblijf te Westende, Chevetogne of Saint Méloir-des-Ondes.

De vakantiedienst "P." zal, door loting onder de ongezonden evaluatieformulieren, 4 begunstigden belonen met een gratis verblijf (exclusief verbruik van water en elektriciteit) in het laagseizoen, nl. een week in een appartement in Westende, een chalet in Chevetogne of een woning in Saint-Méloir- des-Ondes ...";

Dat conform artikel 1 van de Wet van 31/12/1851 op de loterijen (B.S. 7/01/1852), loterijen verboden zijn (behoudens de door de wet voorziene uitzonderingen, die ten deze geen toepassing vinden);

Dat als (verboden) loterijen beschouwd worden *"alle verrichtingen die het publiek aangeboden worden en die bestemd zijn om winst te verschaffen door middel van het lot"* (artikel 301 Strafwetboek);

Dat aldus aan drie voorwaarden moet voldaan zijn om te kunnen spreken van een verboden loterij:

- a. een aanbieding van een verrichting aan het publiek;
- b. die het publiek toelaat een winst te verkrijgen;
- c. waarbij het al dan niet verkrijgen van een winst door het lot wordt bepaald;

Dat in casu aan deze cumulatieve voorwaarden voldaan is;

a.

Dat vooreerst het moet gaan om een aanbieding die *"aan het publiek"* wordt gedaan; dat daarentegen loterijen die slechts in beperkte kring of familiekring worden georganiseerd, in principe niet verboden zijn, aangezien zij geen aanbieding aan het publiek uitmaken;

Dat, in tegenstelling tot wat verweerster ook moge beweren in conclusies, er in casu geen sprake is van een aanbieding *"in familiekring"* of *"in beperkte kring"*;

Dat immers, zoals verweerster zelf overigens aangeeft in haar conclusies (conclusies verweerster p. 2), alle personeelsleden van de plaatselijke en gewestelijke overheidsdiensten, zowel deze die nog in dienst zijn als deze die in disponibiteit geplaatst zijn, alsook deze die gepensioneerd zijn, en hun gezinsleden, een reis kunnen boeken bij verweerster; dat daarenboven ook nog eens tal van andere personen, dewelke opgesomd worden in artikel bis van de Statuten van verweerster, bij verweerster een reis kunnen boeken, zoals bijvoorbeeld personeelsleden van de RSZPPO, personeelsleden van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten, van de Vlaamse vereniging voor Steden en Gemeenten, enz.;

Dat verweerster dus niet ernstig kan blijven beweren dat het aanbod slechts *"in beperkte kring"* gedaan wordt; dat het duidelijk moge zijn dat het aanbod gedaan wordt aan een zeer groot aantal —vele 10-duizenden — personen;

b.

Dat bovendien de verrichting het publiek moet toelaten een winst te verkrijgen;

Dat zulks in casu zonder meer het geval is, nu de aanbieder zelf uitdrukkelijk stipuleert dat "4 begunstigen zullen beloond worden, door loting, met een gratis verblijf (exclusief verbruik van water en elektriciteit) in het laagseizoen, nl. een week in een appartement in Westende, een chalet in Chevetogne of een woning in Saint-Meloir-des-Ondes";

c.

Dat voorts het al dan niet verkrijgen van de beloning in kwestie, zonder enige twijfel door het lot bepaald wordt; dat immers uit de ingezonden evaluatieformulieren er willekeurig 4 uitgeloot worden, zoals overigens de aanbieder ook zelf aangeeft ("*door loting*");

Dat verweerster in conclusies zulks nog tracht tegen te spreken door voor te houden dat de toekenning van de prijs niet louter door het lot zou gebeuren, nu volgens verweerster van de deelnemers een intellectuele inspanning en actieve participatie verwacht wordt, aangezien het evaluatieformulier dient ingevuld te worden en niet- ingevulde formulieren niet in aanmerking genomen zouden worden;

Dat verweerster allereerst haar beweringen met niets staft; dat nergens uit blijkt hoe de evaluatieformulieren eruit zien, noch dat niet of onvolledig ingevulde formulieren niet in aanmerking genomen zouden worden;

Dat hoe dan ook de argumentatie van verweerster niet kan gevolgd worden: dat een evaluatieformulier doorgaans niet meer is dan een hoop vragen waarbij men vakjes dient aan te kruisen om aan te geven of men het verblijf, de accommodatie, de service, het eten, enz. zeer slecht, slecht, gemiddeld, goed of zeer goed vond;

Dat overigens hierbij nog dient opgemerkt te worden dat het er zelfs niet toe doet wat men invult (er is ter zake niet iets zoals "*het juiste antwoord*") ... als er iets ingevuld staat;

Dat de intellectuele prestatie die vereist is om te kunnen winnen dan ook duidelijk bijzonder gering is; dat er dus eigenlijk geen sprake is van een wedstrijd, maar wel degelijk van een loterij;

Dat uit het voorgaande dient besloten te worden dat er in casu sprake is van een verboden loterij die ingericht wordt door verweerster;

Dat de organisatie van een verboden loterij een daad uitmaakt die strijdig is met de eerlijke handelsgebruiken;

Dat door deze daad van verweerster de beroepsbelangen van een of meerdere verkopers geschaad zijn of kunnen worden;

Dat immers de kans bestaat dat een kandidaat-reiziger, die eveneens zogenaamde "*begunstigde*" is van verweerster, eerder een reis zal boeken bij verweerster dan bij een andere Vlaamse reisbureau (d.i. bij een lid van eiseres), juist omdat een boeking bij verweerster een deelname aan een door verweerster georganiseerde loterij, en dus eventueel het winnen van een bijkomende prijs, mogelijk maakt,

terwijl de andere reisbureaus deze mogelijkheden niet kunnen bieden daar het inrichten van een loterij verboden is;

Dat de vordering van eiseres gegrond is en de staking van het organiseren van de kwestieuze loterij door verweerster dient bevolen te worden;

Verweerster laat na totaaltarieven te vermelden

Aangezien overeenkomstig artikel 3 WHPC "de aangeduide prijs of het aangeduide tarief (...) de door de consument te betalen totale prijs of het totale tarief moet zijn, waaronder is begrepen: de BTW, alle overige taksen en de kosten van alle diensten die door de consument verplicht moeten worden bijbetaald";

Dat enkel datgene wat verplicht moet worden bijbetaald door de consument, in de prijs moet zijn begrepen;

Dat reizen moeten aan een totale prijs aangeboden worden en prijsdifferentiatie is slechts mogelijk wanneer ze berust op een van de wil van de consument afhankelijke prestatie die supplementaire kosten teweeg brengt.

Dat verweerster in casu in haar brochure "P. — vakantie 2008" om de haverklap diverse prijselementen, die nochtans verplicht te betalen zijn door de reiziger en waarop hij geen enkele invloed kan uitoefenen, apart vermeldt en ze dus niet opneemt in de aangekondigde totaalprijs, met name:

- dossierskosten : zie onder meer op bladzijde 21, 27, 28, 29, 36, 39, 49, 50, 51 enz.
- vakantietoelage op huurprijzen : zie onder meer op bladzijde 6, 8, 9, 16, 17, 21, 35, 39, 41, 56 enz.
- kosten voor eindreiniging/eindschoonmaak : zie onder meer op bladzijde 7, 16, 17, 49, 50, 52, 53 enz.

Dat dit zonder twijfel een inbreuk uitmaakt op de bepaling van artikel 3 WHPC;

Dat eiseres dan ook terecht de staking van deze inbreuken vordert;

Dat de argumentatie die verweerster in haar conclusies naar voren brengt totaal naast de kwestie is en niet gevolgd kan worden;

Dat verweerster het moeilijk vindt om bijvoorbeeld de kosten voor eindschoonmaak of dossierkosten in de totaalprijs (zie tabellen) op te nemen, omdat deze tabellen de prijzen per week vermelden en men per verblijf, onafhankelijk van de lengte ervan (één, twee, drie of méér weken) slechts éénmaal eindschoonmaak (kosten dient te betalen);

Dat dit evenwel nog geen reden mag zijn om de Wet Handelspraktijken, die ter zake zeer duidelijk is, te gaan schenden;

Dat het enige criterium dat ter zake geldt, erin bestaat om na te gaan of het verplicht te betalen kosten betreft of niet;

Dat verweerster, om zich te confirmeren aan de Wet Handelspraktijken, dan maar prijstabellen moet vermelden voor vakanties van één week, twee weken, drie weken, ...; dat zij dan perfect de verplicht bij te betalen kosten per verblijf kan incalculeren, zodat aan de vereiste om totaalprijzen te vermelden, voldaan zal zijn;

Verweerster doet een verboden gezamenlijk aanbod

Aangezien overeenkomstig artikel 54, lid 1 WHPC er sprake is van een gezamenlijk aanbod

"... wanneer de al dan niet kosteloze verkrijging van produkten, diensten, alle andere voordelen, of titels waarmee men die kan verwerven, gebonden is aan de verkrijging van andere zelfs gelijke produkten of diensten."

Dat in voorliggend geval verweerster een gezamenlijk aanbod doet, nu zij in haar brochure "P. — vakantie 2008" als speciale promotie-actie vermeldt:

3 = 7,

*Boek een weekend en u ontvangt de
Daaropvolgende week gratis.*

Op volgende afreisdagen :

11/04, 16/05, 06/06, 13/06, 29/08, 12/09

4 = 7

*Boek een midweek en u ontvangt de
Daaropvolgende weekend gratis.*

Op de volgende afreisdagen :

16/06, 07/07, 08/09, 22/09, 06/10

1 = 2

Boek 2 weken en betaal 1 week ()*

Op volgende afreisdagen :

13/06, 20/06, 29/08, 05/09, 12/09

() de goedkoopste week is gratis";*

Dat krachtens artikel 54, lid 2 WHPC elk gezamenlijk aanbod aan de consument, verricht door de verkoper, verboden is, tenzij in de in de wet voorziene uitzonderingsgevallen (bijv. de uitzonderingen voorzien in de artikelen 55, 56, 57 WHPC);

Dat verweerster op geen enkele wijze aantoont dat haar promotie onder de wettelijke uitzonderingsgevallen valt;

Dat verweerster zich weliswaar in conclusies lijkt te baseren op de uitzondering van artikel 55, 2° WHPC, die inhoudt dat het toch geoorloofd is om gelijke producten of diensten tegen één totale prijs aan te bieden (in casu een weekend, midweek of week gratis bij bepaalde boekingen), mits aan welbepaalde voorwaarden voldaan is;

Dat deze argumentatie van verweerster echter niet opgaat; dat immers in casu niet voldaan is aan de gestelde voorwaarden van artikel 55, 2° WHPC;

Dat één van deze voorwaarden inhoudt dat de prijsvermindering die eventueel aan de koper verleend wordt voor het geheel van de producten of diensten, niet méér mag bedragen dan één derde van de samengestelde prijzen;

Dat het klaar en duidelijk is dat zulks niet het geval is in voorliggende casus; dat zulks a.d.h.v. enkele eenvoudige voorbeelden kan toegelicht worden:

- Indien men een midweek boekt met afreisdatum 16/06, betaalt men volgens de prijstabel op p. 13 het bedrag van 110,00 Euro. Volgens de promotie-actie vermeld in de gele kader op p. 13 ontvangt men dan het volgende weekend gratis.

Dit komt overeen met een prijsvermindering van 120,00 Euro, hetgeen méér is dan 1/3e van de samengestelde prijs (die 230,00 Euro zou bedragen).

- Indien men een reis boekt van 2 weken met afreisdatum 05/09, betaalt men slechts de duurste week en krijgt met de goedkoopste gratis.

Volgens de prijstabel op p. 13 zou men voor een reis van twee weken met afreisdatum 05/09 normalerwijze 430,00 Euro dienen te betalen, doch ten gevolge van de aangehaalde promotie-actie betaalt men dan slechts een bedrag van 215,00 Euro.

Dit komt overeen met een prijsvermindering van 215,00 Euro, hetgeen méér is dan 1/3e van de samengestelde prijs (die 430,00 Euro zou bedragen).

Dat de inbreuk vanwege verweerster op het principiële verbod op gezamenlijk aanbod (artikel 54 WHPC) aldus bewezen is;

Dat eiseres dan ook terecht de staking van deze inbreuk vordert;

Verweerster begaat inbreuken op de bepalingen inzake pnjsaanduidingen (artikel 2 WHPC en artikel 5 Reiscontractenwet), inzake aanduidingen en aankondigingen van kortingen en prijsverminderingen (artikelen 5 en 42 e.v. WHPC) en inzake misleidende reclame

Aangezien verder dient vastgesteld te worden dat de ganse brochure "P. — vakantie 2008" van verweerster, doorspekt is met allerhande promotie-actie en kortingen, die onder meer strijdig zijn met de bepalingen van artikelen 2, 5 en 42 e.v. WHPC en met de bepalingen inzake misleidende reclame;

Dat bijvoorbeeld op pag. 20 van de brochure wordt gesteld dat er een permanente korting van 10% wordt gegeven op standaardtypes:

"Promotie!! De hierboven gepubliceerde prijzen zijn prijzen voor luxewoningen. U krijgt 10% korting op de standaardtypes";

Dat eerst en vooral al dient opgemerkt te worden dat nergens vermeld staat welke de prijzen voor de standaardtypes dan wel zijn, waarop die 10% dient berekend te worden, zodat de kandidaat-reiziger eenvoudigweg niet weet welke prijs hij zal dienen te betalen (hij wordt nochtans wel 'gelokt' met de geafficheerde korting);

Dat verweerster in aanvullende conclusies voorhoudt dat de prijs van de standaardtypes gelijk is aan de prijs van de (geafficheerde) luxewoningen min 10%; dat dit echter niet is wat er in de brochure staat; dat de interpretatie van verweerster alleszins niet ondubbelzinnig volgt uit de bewuste aankondiging;

Dat men dan ook dient te besluiten dat het voorgaande een duidelijke inbreuk uitmaakt op de bepaling van artikel 2 WHPC, dat vereist dat de prijsaanbieding "ondubbelzinnig, leesbaar en goed zichtbaar" moet zijn; dat de hierboven geciteerde prijsaanduiding tevens een inbreuk uitmaakt op artikel 5 van de Wet van 16/02/1994 op de regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling;

Dat, wat de hierboven geciteerde korting betreft, eiseres erkent dat in de reissector — net zoals in andere sectoren — inderdaad kortingen kunnen worden aangeduid en aangekondigd;

Dat het echter wel zo is dat, indien men, kortingen en prijsverminderingen aanduidt en aankondigt, men zich dient te confirmeren aan de ter zake geldende bepalingen van de Wet Handelspraktijken;

Dat met name in de artikelen 5 en 42 e.v. van de Wet Handelspraktijken limitatief en op dwingende wijze de verschillende wijzen bepaald worden waarop een prijsvermindering, die door een bedrag of een kortingspercentage wordt uitgedrukt, moet worden aangeduid; dat in de artikelen 42 e.v. Wet Handelspraktijken vermeld wordt aan welke grondvereisten de aankondiging van degelijke prijsvermindering dient te beantwoorden;

Dat in voorliggend geval verweerster echter zelfs niet vermeldt tijdens welke periode de kwestieuze korting toegepast wordt; dat, nu de brochure "*P. — vakantie 2008*" duidelijk een héél jaar bestrijkt (dit blijkt overigens ook uit de talrijke prijstabellen in de brochure), men ervan uit dient te gaan dat de korting van 10% verleend wordt op alle standaardtypes gedurende het hele jaar door;

Dat het klaar en duidelijk is dat verweerster in voorliggend geval aldus een inbreuk op artikel 43 § 2 WHPC;

Dat voorts evenmin is aangegeven of de kortingen die verweerster aankondigt, nl. kortingen van "10%", al dan niet begrepen zijn in de prijs voor de standaardtypes; dat zelfs geen prijzen voor standaardtypes zijn weergegeven ...;

Dat artikel 5, lid 1,d) WHPC uitdrukkelijk voorziet:

"Elke aanduiding van een prijs- of tariefvermindering, die wordt uitgedrukt in een bedrag of een kortingspercentage, moet geschieden

•••

d) *hetzij door de vermelding van een eenvorming kortingspercentage dat is verleend voor de produkten en diensten of voor de categorieën van produkten en diensten waarop deze vermelding slaat. In beide gevallen moet de aankondiging vermelden of de prijsvermindering al dan niet werd toegepast. "*

(eigen markering)

° Gent, 07.01.2008, 2006/AR/2460, n.g.;

° Vz. Kh. Brugge, 07.06.2007, AR A/06/0216, n.g.;

Dat in voorliggend geval verweerster in gebreke is gebleven in haar aankondiging te vermelden of de kwestieuze prijsvermindering al dan niet werd toegepast; dat de inbreuk van verweerster op artikel 5, lid 1, d) WHPC derhalve vaststaat;

Dat in feite een zelfde opmerking gemaakt moet worden ten aanzien van tal van andere kortingen die verweerster aanbiedt in haar brochure;

Dat zo bijvoorbeeld kan verwezen worden naar de korting op p. 19 "*25% korting op de weekendprijzen van 27/06 tot 11/07 en van 15/08 tot 29/08*";

Dat nergens vermeldt wordt of de prijsvermindering/korting waarmee verweerster uitpakt, reeds toegepast werd in de geafficheerde prijzen voor de kwestieuze perioden of niet;

Dat zulks een inbreuk uitmaakt op artikel 5, lid 1, d) WHPC;

Dat de inbreuken die verweerster begaat met betrekking tot de aanduiding van prijzen en van prijsverminderingen/kortingen (zie hierboven) tevens misleidend zijn in de zin van artikel 94/6 WHPC;

Dat de hierboven vermelde inbreuken vanwege verweerster aangetoond zijn; dat de staking ervan dan ook dient bevolen te worden conform artikel 95 WHPC;

Met betrekking tot de gevorderde maatregelen

Dat wat de gevorderde maatregelen betreft, alleszins dient rekening gehouden te worden met de ernst en de omvang van de inbreuken;

Dat het wel degelijk aangewezen is de staking van de inbreuken te bevelen onder verbeurte van een dwangsom ten bedrage van 5.000,00 Euro, zoals gevorderd;

Dat een toelating tot publiceren van het vonnis niet nodig is;

OM DEZE REDENEN,

Wij, **Michèle LAURENT**, Ondervoorzitter bij de Rechtbank van Koophandel te Brussel, zetelend ter openbare terechtzitting der vorderingen tot staking - zaal der kortgedingen, Regentschapstraat, 4 — 1000 Brussel, in vervanging van de wettelijk

belette dienstdoende Voorzitter, bijgestaan door **Martine VANDEN EYCKEN**, Griffier.

Wijzende op tegenspraak;

Zeggen de vordering van eiseres ontvankelijk en gegrond;

Leggen verweerster verbod op om, in strijd met artikel 5 en artikel 42 en volgende van de Wet inzake Handelspraktijken onder welke vorm ook kortingen dan wel permanente kortingen aan te bieden en zulks onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;

Leggen verweerster verbod op om nog langer in de brochures geen totaaltarieven en totaalprijzen op te nemen door bijvoorbeeld voor te houden dat de vakantietoelage niet is inbegrepen, evenmin als de dossierkast, de eindschoonmaak e.d.m., en dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;

Leggen verweerster verbod op om nog langer misleidende handelspraktijken te begaan, erin bestaande om in strijd met de artikelen 2, 5, 42, en volgende WHPC onvolledige, onduidelijke en dubbelzinnige aanduidingen van prijzen, van prijsverminderingen of van prijsberekeningen te vermelden in haar brochures, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;

Leggen verweerster verbod op om nog langer een verboden loterij te organiseren en/of hiervoor op welke wijze ook reclame te maken, dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;

Leggen verweerster verbod op nog langer potentiële klanten te discrimineren op grond van hun leeftijd of enige andere grond dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;

Leggen verweerster verbod op om nog langer, in strijd met de bepalingen van artikel 54 van de Wet Handelspraktijken erin bestaande om een wederrechtelijk gezamenlijk aanbod aan te bieden als volgt $3 = 7$, $4 = 7$, $2 = 1$, dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000,00 Euro per dag en per vastgestelde inbreuk;

Veroordelen verweerster tot de kosten van het geding, voor haarzelf op **DUIZEND TWEEHONDERD Euro**, en begroot in hoofde van eiseres op **DUIZEND VIERHONDERD VIJFENVIJFTIG Euro en ZESENTWINTIG Cent**.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting der vorderingen tot staking van 17-09-2008

M. VANDEN EYCKEN

M. LAURENT